nibus sententiisque multis cum scriptura Sanscrita concinat. Cuius concordiae aliquot exempla proponam.

Libri tertii versiculo 112. vulnera ab securibus vel gladiis inflicta sanari, quae vero lingua procax laceraverit, restitui non posse exponitur. Haec in libro Kalîlae pag. 189. 190. sic reddita sunt:

"Scito arborem securi caesam repullulare, carnemque gladio laceratam consanari, sed vulnera ab lingua inflicta non consanari, neque plagas ab ea impositas percurari."

Libri tertii versiculo 113. verba odiosa et nefaria non verba, sed venena esse demonstratur. Quae Arabs pag. 190. ita reddidit:

"Quicunque sermo quum audienti, tum dicenti, sinistra parat, et odium, inimicitiamque suscitat, eum non sermonem, sed telum, nuncupare convenit."

Quodsi pro سهاما tela substituimus سماما venena, quod facile in codicibus exstare potuit, Arabica etiam pressius ad Sanscrita accedunt.

Libri tertii versiculo 114. etiam fortem hominem ad inimicitiam sibi suscitandam non pronum esse docetur, quemadmodum neque venenum pro medicamento habeat homo prudens. Quae Arabs pag. 191. his verbis expressit:

"Homo cordatus, quanquam fortitudini suae, virtutique confidit, tamen ea re non eo adducitur, ut inimicitiam sibi suscitet, prudentia sua, fortitudineque fretus, quemadmodum eum, etiamsi theriacam secum habet, tamen non decet, venenum bibere, medicamento illo confisum."